

Yuki Higashino & Elisabeth Kihlström

22. 11. 2016 – 15. 1. 2017

Kurátoři: František Kowolowski, Lenka Sedláčková

Vernisáž v pondělí 21. 11. 2016 v 18 h

Galerie G99, Dům pánů z Kunštátu, Dominikánská 9

Výstava švédské umělkyně Elisabeth Kihlström (1988) a Japonce Yuki Higashina (1984) navazuje na koncepci Galerie G99, založenou na prezentování zejména mladých talentovaných autorů z České republiky i ze zahraničí. Autoři se potkali zhruba před čtyřmi lety ve Vídni a od té doby zde spolu žijí a tvoří – příležitostně fungují jako autorská dvojice, jindy tvoří svá díla samostatně, i když třeba v rámci jednoho výstavního projektu, jako je tomu v případě výstavy pro G99.

Yuki Higashino se rozhodl vystavit svoje zcela nové akrylové malby na plexiskle, v nichž využívá průhlednosti materiálu a vrstev na sebe barevné rastry, vycházející z tiskového barevného modelu CMYK. Pracnou manuální technikou převádí do prostorové hloubky abstraktní malby pochybných autorů, jejichž fotografie si stáhl z internetu a na cmykové rastry je převedl ve photoshopu. Ironizuje tak současné bezduché epigonství gestických abstraktních maleb, vznikajících ve velkém výhradně za účelem zisku. Tyto reprodukce zdobí nemálo chodeb a kanceláří v institucích a na poloveřejných místech, stejně jako soukromé interiéry. Higashino se také vědomě odkazuje na fenomén tzv. Bilderuhr, což byl v 19. století typ dekorace interiérů oblíbený zejména v Rakousku a v Německu; znázorňoval pohled na město či krajinu, do něhož byly zakomponované skutečné funkční hodiny. U Higashina je časový prvek zdůrazněn pomalou a pracnou malbou rastru. Hodinový ciferník je součástí jeho druhého cyklu portrétů přátel. Higashino tak staví do protikladu nejen digitální technologie a ruční práci, ale také povrchnost a kýčovitost současných interiérových „dekorací“ oproti původnímu živelnému a emocionálnímu náboji gestických maleb poválečné doby.

Ústředním tématem děl, která na výstavě prezentuje Elisabeth Kihlström, je fenomén mobilních telefonů, jež se v posledních letech stávají téměř součástí svých uživatelů – srůstáme s nimi, jsou prodloužením naší ruky a naší mysli, jsou nositelem našeho soukromého vnitřního prostoru, který skrze ně často neváháme otevírat na veřejnosti. Skládací stůl, původně určený jako pomůcka při tapetování, se v autorčině pojetí stal schránkou na další objekty, které se mohou skládat a rozkládat. Celý objekt je jednoduše mobilní a v podstatě se lze konfrontovat s tím, co je uvnitř, kdykoli a kdekoli. Jak do sebe prorůstají naše vnitřní a vnější světy? Kde jsou hranice? Jaký charakter má v současné době náš *vnitřní prostor* a nakolik zůstává opravdu vnitřní a soukromý?

Druhá autorčina práce rozvíjí téma mobilních telefonů a zkoumá jejich vliv na náš jazyk a tělesnost, konkrétně význam gest. To, co před padesáti lety symbolizovalo „čtení“ a „psaní“, rozpoznáváme v současném kontextu nových technologií jako „listování v mobilu“ a „zoomování“. Elisabeth Kihlström znepokojuje soudobý prudký nárůst duševních onemocnění, o němž se mnozí domnívají, že je do jisté míry způsoben neustálým přístupem k informacím, pracovními nároky a sociálním životem zprostředkovaným digitálními technologiemi. S odkazem na úvahy filosofky Hannah Arendtové ji to přivádí k hypotéze, že jsme všichni lapeni do pastí explodovaného vnitřního prostoru, což nás svým způsobem přivádí k šílenství.

Kontakt pro média: Petra Fujdlová, fujdlova@dum-umeni.cz, 731 506 376